

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tractatvs De Regimine Ecclesiae Episcopalis In Octo
Libros Distribvtvs**

Antonelli, Giovanni Carlo

Velitris, 1650

An, & quando Regulares possint audire fidelium confessiones, Cap. XII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11401

S V M M A R I V M.

- 1 Quibus liceat sacramentales cōfessiones audire.
- 2 Regulares absque licentia ordinarij confessiones audientes posse sunt ab Episcopis puniri etiam ecclesiasticis censuris.
- 3 Beneficium parochiale obtinentes cōsentunt approbati ad confessiones audiendas in ea tantū Cūitate, vel oppido, ubi sita est Parochia.
- 4 An possint Parochi, aut alijs Cōfessarij audire confessiones suorum subditorum in aliena Dięcesi.
- 5 Item an possit Parochus concedere facultatem alteri Sacerdoti coniungendi sponsos in matrimonium in aliena Dięcesi.
- 6 Regulares non indigent Episcopi approbatione quoad audiendas aliorum Regularium cōfessiones.
- 7 Prelati regulares possunt eligere in confessarij quemlibet Sacerdotem etiam ab Episcopo non approbatum.
- 8 Episcopi hodie non possunt eligere sibi confessarium non approbatum ab ordinario.
- 9 S. R. E. Cardinales possunt sibi, & familia sue de confessario prouidere.
- 10 An Regulares possint absque approbatione Episcopi, audiare confessiones monialium ipsius subiectarum.
- 11 Episcopus potest confessores monialium etiam regulares ex causa rationabili amoneere.

- 12 Ad monialium confessiones audiendas requiritur approbatio spesialis.
- 13 An possint Regulares audire cōfessiones mulierum, & virorum tertij ordinis.
- 14 An possit Episcopus licentias audiendarum confessionum Regularibus concessas revocare.
- 15 An approbatio confessariorum Regularium possit ab ordinario restringi, ac limitari ad certum tempus, locum, atque personas.

C A P. XII.

An, & quando Regulares possint audire fidelium confessiones.

Acra Tridentina Synodus statuit, ut nullus etiam Regularis possit confessiones secularium etiam Sacerdotum audire, nisi aut parochiale beneficium habeat, aut ab Episcopis per examen si illis videbitur esse necessarium, aut alias idoneus iudicetur, & approbatione quae gratis danda est, obtineat, ut in seff. 23. de ref. cap. 15.

Vnde Regulares absq. expressa licentia Episcopi Sacras confessiones audire presumētes ab eodē episc. puniri possunt etiam ecclesiasticis censuris per confit. Vrbanī VIII. incip. Alias à nobis, quā refert Barbos. post. 3. par. tractatus de offic. & pot. Episc. confit. 67.

Scio, Religiosos Societatis Iesu, ex priuilegio Greg: XIII. ab ali-

aliquo ordinatio semel approba-
tos, & a suis superioribus ad hu-
iusmodi minus deputatos posse
non repugnantibus Parochialiū
ecclesiarum Curatis, confessio-
nes audire, ac verbum Dei præ-
dicare: dummodo id non faciant
in locis, in quibus ordinarij mor-
tantur, sine eorum licentia de-
super obtenta, ut testatur fr. Em-
man. in Bull. Cruciat. §. 9. nū. 144.
quem refert Barbos. de offic. & pot.
Episc. par. 2. all. 25. num. 33. Lezan.
in sum. qq. Reg. tom. 1. cap. 19. nū. 5.
quemadmodum presbyteri Congre-
gationis Oratorij, si Romæ
fuerint ad confessiones audiendias
approbati, non debent amplius extra urbem examinari a
locorum ordinarijs; sed illis suffici-
cit præsentare eorum licentias
Romæ habitas, ut refert Quar-
rant. in ver. Confessor. & alij, qui-
bus addit. Dian. par. 3. tr. 2. ref. 111.
vbi dicit, quod eadem facultate
frui possunt alij Religiosi commu-
nicantes in priuilegijs. Sed hæc
privilegia fuerunt reuocata per
constitutionem Urbani VIII. editam
die 17. Septembris 1628. qua
incipit. Cum sicut accepimus, ut no-
tat etiam Dian. par. 3. tr. 2. ref. 123.
Lezan. loco cit. num. 5. Ricc. in
Prax. for. eccles. par. 4. ref. 317.

³ Obseruant autem DD. quod
beneficium parochiale obtinen-
tes censemur approbati ad con-
fessiones audiendas in ea tantu
Civitate, vel oppido, vbi sita est
Parochia, non autem paſsim per
totam Diœcesim, ut censuit Sacr.
Congreg. Concilij teste Piasc. in
Prax. Episc. par. 2. cap. 2. num. 10.

suorum tamen subditorum con-
fessiones audire possunt per to-
tam diœcesim, immo etiam in
diœcesi aliena Henrig. lib. 6. c. 7. §
1. Tolet. in Instruc. Sacerd. lib. 3. c.
13. in fin. Valer. de Differ. inter. ut-
rumque for. ver. Absolutus differ.
1. num. 4. & alij, quos refert, & se-
quitur Barbos. d. par. 2. all. 25. n. 38.
quemadmodum alij etiam Con-
fessarij delegati sive ſeculares, si-
ue regulares possunt absoluere
subditos Episcopi delegantis etiā
extra diœcesim ut d. Dian. par. 3.
tr. 2. ref. 123. & tr. 4. ref. 144 ubi ci-
tat Sanch. de matrim. tom. 1. lib. 3.
disp. 3. num. 2. Megal. in p. par. lib.
1. cap. 7. num. 25. & cap. 9. num. 12.
Veg. in sum. tom. 1. c. 62. cas. 41. Suar.
in 3. par. tom. 4. disp. 28. sect. 6. & 7.
Petrin. de Relig. subd. tom. 1. q. 1. c.
21. §. 2. Nugn. in 3. par. tom. 2. q. 8.
art. 5. dub. 8. contra Sylu. in ver. Cō-
fessor 1. n. 12: N. iu. in man. cap. 27.
nū. 266. & alios: & ratio est, quia
isti confessarij delegati habent iuris-
dictionem in personas huius-
modi pénitentium, quæ cum sit
voluntaria, potest etiam extra
territorium exerceri iuxta l. 2. ff.
de offic. Procons. quod intelligi,
dummodo tales subditi extra ter-
ritorium reperti non mutauerint
domicilium, ut d. Lezan. in sum.
tom. 1. cap. 19. num. 5.

Eadē ratione posset Parochus,
vel ordinarius concedere facul-
tatem alteri Sacerdoti coniungē-
di sponsos in matrimonium non
solum in propria Parochia, sed
etiam extra illam, etiam in aliena
Diœcesi, ut resoluunt DD. apud
Barbos. de offic. & potest. Episcop.
par. 2.

- par. 2. all. 32. num. 95. &c. 314. 11
 6 Observantur Regulares non indigere Episcopi approbatione quoad audiendas aliorum Regularium confessiones, sed satis esse proprij regularis Superioris licentiam: quia Concilium loco cit. loquitur de confessionibus secularium, & nihil innouat quoad Regulares Nam cap. 4. num. 7. Barthol. d. par. 2. all. 25. [num. 64. & alij.
 7 Vnde Praelati regulares, quales sunt Generales, Provinciales, Guardiani &c possunt sibi eligere in confessariis quemlibet sacerdotem, etiam si ab Episcopo non fuerit approbatus iuxta cap. 3. t. de Penit. & remis. quod ad alios etiam regulares subditos habentes a suis superioribus licentiam eligendi confessarium, extendit Dian. par. 2. tr. 2. ref. 3. & 30. ubi citat Portell. in Dub. reg. ver. Confessor. erga regulares nu. 14. Sua. tom. 4. disp. 28. sect. 4. nu. 5. Conin. cb. de Sacram. disp. 8. dub. 7. nu. 48. Reginald. to. 1. lib. 1. cap. 5. num. 41. Graff par. 1. lib. 3. cap. 5. num. 107. Henr. lib. 6. cap. 33. num. 1. & alios.
- 8 Episcopi vero vigore privilegij, de quo in d. cap. 7. t. de Penit. & remis. non possunt hodie sibi eligere Confessarium non approbatum ab ordinario: obstat enim dispositio Concilij Tridentini requiringens in Confessario ordinarij approbationem: quae quidem conditio, cum uniusaliter apposta sit respectu omnium secularium, ideo Episcopum etiam comprehendit, et declarauit Sac. Congregatio teste Barbo. d.
- par. 2. all. 25. num. 21. & ita eti. um tenent DD. quos referunt, & sequitur. Dian. par. 3. in pars. 3. sup. M
 9 Possunt tamen Cardinales, sive ex licentia tacita Summi Pontificis, sive ex consuetudine, sibi & familiae sua de Cœlestario prouidere: quia respectu familie, & domesticorum suorum quasi praestores sunt, ut d. Comitab. respōs. moralib. 1. q. 101. num. 4. Nal. in Sum. ver. Cardinalis num. 8. & alij apud Barbol. d. par. 2. all. 25. num. 20.
 10 Notandum est autem, quod Regulares nequeunt absque Episcopi approbatione audire confessiones monialium etiam ipsis subiectarum, ut declarauit Greg. XV. in Constitut. incip. Inscrutabilis, edita Nonis Febr. 1522. ex. 11. qua licet etiā Episcopo ex rationabili causa Superiores Regulares admonere, ut cimmodē confessores amoueant, iisque Superioribus id facere detrectatis, aut negligentibus, potest Episcopus predictos confessores amouere, nec tenetur causam Superioribus Regularibus significare, & ita censuit Sac. Congregatio apud Barbo post 3. par. tractatus de offic. & pot. Episc. pag. 57.
 12 Nec sufficeret approbatio generaliter ab Episcopo concessa ad confessiones personarum secularium audiendas, sed requiriatur specialis: immo Regularis ad audiendas confessiones monialium unius monasterij approbatus non potest audire confessiones monialium alterius monasterij, ut censuit Sac. Congregatio

LIII Con-

Concilij teste eodem Barbos. loco proxime citato fol. 57.

13 Neque possunt sacerdotes regulares audire confessiones sacramentales mulierum tertij ordinis, quae de pœnitentia dicuntur, nisi ab ordinario approbati fuerint ad confessiones secularium audiendas; nec possunt illas in paschate communicare ex decreto Sac. Congreg. Episc. & Regul. quod refert Lezan. in Summ. qq. reg. to. 2. cap. 14. num. 29. & 34.

An verò sacerdotes regulares possint audire confessiones viorum Tertiij Ordinis Collegialiter, aut cum claustralibus viuentium? affirmat Lezan. loco cit. d. num. 34. etiam si ab ordinario approbati non fuerint subdit tamen ibidem, quod Regulares huiusmodi tertiaris extra conuentum non possunt alia sacramenta ministrare, præter sacramentum pœnitentiae.

14 Quare, an possit Episcopus licentias audiendi cōfessiones Regularibus concessas reuocare? Resp. quod si Regulares prædicto examine liberè approbati fuerint, non possunt ab eodem Episcopo suspensi, nisi ob non servatum interdictum ab ipsis Ordinariis positum, vel ob aliam nouam causam ad confessiones pertinentem, quam tamen Regularibus non tenetur Episcopus significare, ut declarauit Urbanus VIII. in Constat. incip. Alias à nobis, eis censuit Sac. Congregatio, ut refert Barbos. de offic. & potest. Episc. par. 2: all. 25. num. 50. & post 3. p. eiusdem tractatus fol. 57. & 122.

Limita in Episcopo successore, qui pro maiori conscientia sua quiete potest iterum ad examen vocare approbatos ab Episcopo predecessor, & quos idoneos minime inuenierit, reiçere iuxta constitutionem Py. V: in esp. Romanis Pontificis præsidentia, ac dicta constitutione Urbani: nequit rāmen confessionum audiendarū facultatem omnibus simul vnius Conuentus regulatibus Confessarijs Sac. Congregatione inconsulta adimere, ut resoluti eadem Sac. Congreg. teste Rieb. in Prax. for. eccles. par. 4. ref. 71. Barbos. d. all. 25. num. 45. & seq: ex quo infert Lezan in Sum. to. 1: cap. 19. num. 9. quod si omnes vnius Conuentus simul ab audiendis confessionibus suspendantur, non tenentur obedire, quia in tali casu ordinarij excederent limites auctoritatis, quam habent.

Si vero huiusmodi licentie ad Beneplacitum concedantur, possunt etiam absque illa causa reuocari, ut dicunt DD. apud Barbos. d. all. 25. num. 55. & seq.

His adde, quod approbatio Confessiorum regularium potest ab ordinariis iusta, & rationabili causa concurrente restringi, ac limitari ad certum tempus, locum, atque personas ex dicta Constitutione Urbani VIII. ac declaratione Sac. Congreg. quam refert Barbos. ubi supra n. 51. Lezan. in Sum. to. 1. d. cap. 19. n. 8.

S V M M A R I V M .

1 Regularis antequam prædicent, si personaliter coram Episcopo presentare, ac benedictionem pete.